

נְשׁוֹלֶגֶבְיִנְדָּה, הַהֲוָא מֵסָאָבוֹ דָלִיגְעַלְוִי, וַיַּשְׂתַּאֲרֵבְכָל שִׁיבִּין דִילִיה, זְרֻעָא דִיּוֹלִיד בְּהַהֲוָא שְׁעַתָּא,
(ס"א מס' אבוי) מִשְׁכִּין עַלְוִי רֹזֶה מֵסָאָבוֹ. וְכֹל יוֹמָיו יְהָא
בְּמֵסָאָבוֹ, דְּהָא בְּגִינָא וַיְסֹדָא דִילִיה אִיהוּ בְּמֵסָאָבוֹ
רַב וַתְּקִיף מִבְּלֵל מֵסָאָבָא דְעַלְמָא, דְמִיד דְקָרִיב בָּר
נְשׁוֹלֶגֶבְיִנְדָּה, הַהֲוָא מֵסָאָבוֹ דָלִיגְעַלְוִי, דְבָתִיב,
(ויקרא ט"ו) וְתַהְיֵי נְדָתָה עַלְיוֹ.

מְאָן דְשִׁכְיב בְּבָת אֶל גִּבְרֵל, דְאַעֲיל בְּבָרִית קְוֹדֶשׁ
וְאֵת קִיְמָא בְּרֵשֶׁוֹ אַחֲרָא, דְבָתִיב, (מלאכי ב')
וּבָעֵל בָּת אֶל גִּבְרֵל. וְתַגִּין, לִית קְנָאָה קְמִי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, בָּר קְנָאָה דְבָרִית קְדִישָׁא, דְאִיהוּ קִיְמָא
דְשִׁמְאָא קְדִישָׁא, וְרוֹא דְמַהְיִמְנוֹתָא. מָה בְּתִיב (במדבו
כ"ה) וַיְחַל הָעֵם לִזְנוֹת אֶל בְּנוֹת מֹאָב מִיד וַיַּחַר אָף
ה' בִּישראל.

לשון הקורש

עַלְיוֹ.

מי ששותב עם בת אל גִּבְרֵל, שמכנים
ברית קְדָשׁ ואות הברית לזרות אחרית,
עַלְיוֹ ונשארת בכל אייבורי, אותו זְרֻעָ
שְׁיּוֹלִיד בְּאוֹתָה שְׁעָה, (טמאים) מושבים
עַלְיוֹ רוח טמאה, ובכל ימיו יהיה בטמאה,
שְׁהָרֵי הַבְּנִין וְהַיסּוּד שְׁלוּ הוּא בְּטָמֵא
רַבָּה וַתְּקִיפה מִבְּלֵל טמאה שְׁבָעוֹלִם,
שְׁמִיד שְׁקָרְבָּא אָדָם לִנְדָה, אַוְתָה טמאה
קוֹפְצָת עַלְיוֹ, שְׁבָתוֹב (ויקרא ט) וְתַהְיֵי נְדָתָה
מיד – וַיַּחַר אָף ה' בִּישראל.

עַצְמוֹ וְעַל אֹתוֹ זְרֻעָ שְׁיּוֹלִיד. שְׁבִינוֹ
שְׁקָרְבָּא אָדָם לִנְדָה, אַוְתָה טמאה קוֹפְצָת
עַלְיוֹ וְנִשְׁאָרָת בְּכָל איַבְרֵי, אותו זְרֻעָ
שְׁיּוֹלִיד בְּאוֹתָה שְׁעָה, (טמאים) מושבים
עַלְיוֹ רוח טמאה, ובכל ימיו יהיה בטמאה,
שְׁהָרֵי הַבְּנִין וְהַיסּוּד שְׁלוּ הוּא בְּטָמֵא
רַבָּה וַתְּקִיפה מִבְּלֵל טמאה שְׁבָעוֹלִם,
שְׁמִיד שְׁקָרְבָּא אָדָם לִנְדָה, אַוְתָה טמאה
קוֹפְצָת עַלְיוֹ, שְׁבָתוֹב (ויקרא ט) וְתַהְיֵי נְדָתָה

רִישֵׁי עַמָּא דִּידְעֹו וְלֹא מָהו בִּידְיוֹ, אֲתַעֲנֵשׂ
בְּקֶדֶם יִתָּא, דְּבָתִיב, (בַּמְדִבָּר כ"ה) קָח אַת בְּלַ
רְאֵשֵׁי הָעָם וְהַזְּקָעָ אֹתָם לְה' נִגְדָּה הַשְּׁמֶשׁ. רַבִּ
אָבָא אָמָר, מַאי נִגְדָּה הַשְּׁמֶשׁ. נִגְדָּה הַבְּרִית דְּאָקָרִ
שְׁמֶשׁ, וְעַלְיהָ אָתְמָר (תְּהִלִּים פ"ד) בַּי שְׁמֶשׁ וּמְגַן ה'
אֱלֹהִים. שְׁמֶשׁ וּמְגַן דָּא בְּרִית קְדִישָׁא. מַה שְׁמֶשׁ
זָרָח וְאַגְּהִיר עַל עַלְמָא, אֹסֵף הַכִּי בְּרִית קְדִישָׁא זָרָח
וְאַגְּהִיר גּוֹפָא דָבָר נֶשׁ. מְגַן: מַה מְגַן אֵינוֹ לְאַגְּנָא
עַלְיהָ דָבָר נֶשׁ, אֹסֵף הַכִּי בְּרִית קְדִישָׁא מְגַן עַלְיהָ
דָבָר נֶשׁ, וּמְאָן דְּגַטִּיר לִיה, לִית נַזְקָא בְּעַלְמָא.
דִּיבְּרֵל לְמִקְרָב בְּהִדִּיה וְדָא הוּא נִגְדָּה הַשְּׁמֶשׁ.

רִישֵׁי עַמָּא, יַתְּפִסּוּ בְּכָל דָּרָא וְדָרָא בְּהַזְּבָא דָא,
אֵי יָדְעֵין וְלֹא מְקַנְּאֵין לִיה. בְּגַ�ן דְּהַזְּבָא דָא
עַלְיִיהָו, לְקַנְּאָה לִיה לְקֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּהָא'

לשון הקודש

רְאֵשֵׁי הָעָם שְׁיוֹדָעִים וְלֹא מְוחִים קְדוּשׁ זָרָח וּמְאִיר אֶת גּוֹפֵן הָאָדָם. מְגַן –
בִּירְקִים, גַּעֲנִים בַּתְּחִלָּה, שְׁבָתוֹב קָח
מַה מְגַן הוּא בְּרִי לְהַגְּנָה עַל הָאָדָם, אֲפָכָה
בְּרִית קְרָשׁ מְגַנָּה עַל הָאָדָם, וּמַי שְׁוֹמֵר
אָוֹתָה, אֵין נַזְקָא בְּעוֹלָם שְׁיוֹכֵל לְקַרְבָּן
אָלוֹיו, וְזֹה נִגְדָּה הַשְּׁמֶשׁ.
רְאֵשֵׁי הָעָם יַתְּפִסּוּ בְּכָל דָּוָר וְדָוָר בְּחַטָּא
זֶה, אֵם יוֹדָעִים וְלֹא מְקַנְּאִים לוֹ, מְשֻׁוְּשָׁמִים
שְׁחוֹבָה וּעַלְיהָם לְקַנְּאָה לְקֹדְשָׁ בָּרוּךְ בְּרִית

ברית, מֵאֵן דָּאָעֵיל קְדוֹשָׁה דָּא בְּרִשּׁוֹתָא אַחֲרָא,
עַלְיָה בְּתִיב (שמות כ') לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל
פִּנְךָ. לֹא תִּשְׂתַּחַוו לְהָם וְלֹא תִּעֲבֹדֵם כִּי אַנְכִּי ה'
אֱלֹהִיךְ אֵל קָנָא וּכְלָא קְנָא כִּי חָדָא. וְעַל דָּא
אַתְּדָחֵיא שְׁבִינְתָּא מְקֻמִּיהָ. מֵאֵן דְּמִשְׁקָר בְּבְרִית
קְדִישָׁא דְּחַתִּים בְּבָשְׂרִיה דָבָר נֶשֶׁת, בְּאַילּוּ מְשִׁקָּר
בְּשֶׁמֶא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מֵאֵן דְּמִשְׁקָר חֹתְמָא
דְּמַלְכָא, מְשִׁקָּר בִּיה בְּמַלְכָא, לִית לִיה חֹלְקָא
בְּאֱלֹהָא דִּישְׁרָאֵל, אֵי לֹא בְּחִילָא דְּתִיזְבָּתָא תְּדִיר.

(ס"א יג'יר)

רַבִּי יוֹסֵי פָּתָח וַיֹּאמֶר, (שמואל א', י"ב) וַיִּשְׁבַּחּוּ אֶת ה'
אֱלֹהֵיכֶם וְנוּ, וַיַּעֲזֹבוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁבַּחּוּ
וַיַּעֲזֹבוּ. דְּרוֹחֵו מִנְיָהוּ בְּרִית קִיְמָא קְדִישָׁא, הַוּ
גּוֹרִין וְלֹא פְּרָעֹז, עד דָאָתָת דְּבוֹרָה וְגִדִּיבָת בְּהָאִ
לְכָל יִשְׂרָאֵל כִּמֶּה דְּכַתִּיב, (שופטים ה') בְּפַרְעוֹן פְּרָעוֹת

לשון הקודש

הוא בברית זו, מי שמכנים קדרה זו
לראשות אהורה, עליו בתרוב (שמות ט) לא
יהיה לך אליהם אחרים על פניהם. לא
תשתחוו להם ולא תעבדם כי אנכי ה'
את ה' אֱלֹהֵיכֶם וְנוּ. וַיַּעֲזֹבוּ אֶת הָאֱלֹהִים
וַיִּשְׁבַּחוּ וַיַּעֲזֹבוּ שְׁדוֹיו מִזְבְּחָיו מִשְׁמָךְ
בְּבְרִית קָדְשָׁה שְׁחַתּוֹמָה בְּבָשָׂר הָאָדָם,
בְּאַלוּ מְשִׁקָּר בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. מי

בִּשְׂרָאֵל בְּהַתְנֶדֶב עִם בְּרֹכוֹ הֵ.

מן דקטייל בְּנוּי, הַהוּא עֻזְבָּרָא דמִתְעַבָּרָא אֲתַתִּיה, וְגָרִים לְקַטְלָא לֵיה בְמַעַהָא, דְסִטִיר בְּנִינָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹמְנוֹתָא דִילִיה. אֵיתָן מָן דקטייל בְּרִיךְ נֶשׁ, וְהָאֵי קַטְיַל בְּנוּי. תַלְתָא בִישָׁוּן עַבִיד דְכָל עַלְמָא לֹא יְכַל לְמַסְבֵל, וְעַל דָא עַלְמָא מִתְמוֹגָגָא זְעִיר זְעִיר, וְלֹא יְדִיעָ, וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַסְטָלָק מַעַלְמָא, וְחַרְבָא וּבְפָנָא וּמוֹתָנָא אֲתִיזָן עַל עַלְמָא. וְאַלְין אִינּוֹן: קַטְיַל בְּנוּי, סְטִיר בְּנִינָא דְמַלְכָא, דְחַיָא שְׁבִינָתָא, דְאַזְלָא וּמְשַׁטְטָא בְעַלְמָא, וְלֹא אַשְׁכָחָת נִיחָא. וְעַל (א) אַלְין, רַזְחָא (ס"א רַזְחָא) דְקוֹדְשָׁא (עַבִיד) בְּכִיה, וְעַלְמָא אֲתַדֵן בְּכָל הַגִּי דִינִין. וְוי לְהַהּוּא בְּרִיךְ נֶשׁ, וְוי לֵיה, טָב לֵיה דָלָא יַתְבִּרִי בְעַלְמָא.

לשון הקידוש

מס্�טָלָק מְהֻעוֹלָם, וְתַרְבָ וְרַעַב וְמוֹת בְאַיִם על הָעוֹלָם, וְאַלְהָ הַם: הַוְרָג בְּנוּ, סּוֹתֵר בְּנֵין חַמְלָה. וְדוֹקָה אֶת הַשְׁבִינָת, שְׁחוֹלָכָת וּמְשׁוֹטָטָת בְּעוֹלָם וְלֹא מוֹצִיאת מְנוּחָת, וְעַל (א) אַלְוָ רָוח (וְחוֹתָן) הַקְרָשׁ עַשְׂתָה בּוֹכָה, וְהָעוֹלָם נְהֹזֵן בְּכָל הַדִּינִים הַלְלוּג. אוֹי לְאַוְתָה הָאִישׁ, אוֹי לוֹ טֹב לוֹ שְׁלָא נְבָרָא בְעַולָם!

(שופטים ח) בְּפֶרֶע פְּרֻעָה בִּשְׂרָאֵל בְּהַתְנֶדֶב עִם בְּרֹכוֹ הֵ.

מי שַׁחֲרָג בְּנוּ, אָתוֹ עַבְרָ שָׁאשְׁתוֹ הַתְעַבָּרָה, וְגָרִים לְהָרָג בְמַעַהָ, שְׁסִוְתָר בְּנִינָו שֶׁל הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְאַפְנּוֹת שָׁלוֹ. יְשִׁ מֵי שַׁחֲרָג אָדָם, וְהָזָרָג בְּנוּ. שְׁלַשׁ רְעוֹת עֹשָׂה שְׁכָל הָעוֹלָם לֹא יְכַל לְסֶבֶל, וְעַל זה הָעוֹלָם מִתְמוֹגָג לְאַט לְאַט, וְלֹא יְדֹוע לְפָה, וְהַקְרֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

וְכֹאֵין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דַּאֲפָעַם גַּב דְּהַוו בְּגִלוֹתָא
דְּמִצְרַיִם, אַסְתָּמְרוּ מִפְּלַחְתִּי הַגִּיא תְּלִתְתָּא, מְגַדָּה,
וּמְבָתָא אֶל גִּבְּרָה, וּמְקַטּוֹל זְרֻעָה, וְאַשְׁתַּדְלָו בְּפִרְחָסְיָא
בְּפִרְנִיה וּרְבִיה. דַּאֲפָעַם גַּב דְּגִזְוָה אַתְּגִזְוָה (שמות א')

כָּל הַבָּן הַיְלֹוד הַיְאֹזָה תְּשִׁלְיְכָהוּ, לֹא אַשְׁתַּבָּח
בְּיִגְיָהָן מֵאָנוּ דְקָטִיל עַזְבָּרָא בְּמַעַה אַתְּתָא, כָּל
שְׁבָן לְבָתָר. וּבְזִכְוָתָא דָא נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִן גִּלוֹתָא.

מְגַדָּה: דְּתַגְיִי רַבִּי חַיִּיא מָאי (דף ד' ע"א) דְכַתִּיב, (שמות
ל"ח) וַיַּעֲשֵׂה אֶת הַכְּיוֹר נְחַשָּׁת וְאֶת כְּנוּ
נְחַשָּׁת בְּמִראות הַצּוּבָאות. מִפְנֵי מָה זָבוּ נְשִׁין
לְהָאִי, בְּגַ�וּן דְּאַסְתָּמְרוּ גַּרְמִיְהוּ בְּגִלוֹתָא דְּמִצְרַיִם,
דְלִבְתָּר דְּאַתְּדִכְיָוּן הָוּ אַתְּיָן מְתַקְשֵׁטָן וּמְסַתְּבֵלָן
בְּפִרְאָה בְּבָעֵילָהָן, וּמְעוֹרְדוֹן לוֹן בְּפִרְנִיה וּרְבִיה.

מְבָתָא אֶל גִּבְּרָה, דְכַתִּיב, (שמות י"ב) יֵצָא כָּל צְבָאות

לשון הקידוש

אֲשֶׁר יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל, שָׁאַפְעַם גַּב שְׁחוּי
בְּגִלוֹת מִצְרַיִם, נִשְׁמְרוּ מִפְּלַחְתִּי הַגִּיא תְּלִתְתָּא
– מְגַדָּה, מְבָתָא אֶל גִּבְּרָה, וּמְתַרְגֵּן שֶׁל זְרַעַם,
וְהַשְׁתְּרָלוּ בְּפִרְחָסְיָא בְּפִרְנִיה וּרְבִיה.
שָׁאַפְעַם גַּב שְׁגִגְוָה הַגִּזְוָה כָּל הַבָּן
הַיְלֹוד הַיְאֹזָה תְּשִׁלְיְכָהוּ, לֹא נִמְצָא
בְּיִגְיָהָן מֵי שְׁחוּג עַבְרָה בְּמַעַי אַשָּׁה, כָּל
שְׁבָן אחר קָה. וּבְזִכְוָתָא זְאוּ יִשְׂרָאֵל
צְבָאות הַיְגָן, וּכְתוּב (טהילים קכט) שְׁבַטִּי יְהָ
מְהֻגָּלוֹת.

ה' וג''. וכתיב (תהלים קכ"ב) **שְׁבָطִי יְהֹוָה עֲדֹות לִיְשָׂרָאֵל.** עדות לישראל ונדי. ואלה שמות בני ישראל.
שְׁבָטִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דבר אל בני ישראל.

וְאֵין תִּמְאֶה וְהָא בְּתִיב וְהַזָּא בֶּן אִישׁ מִצְרַיִם. הא ונדי חד הוה, ופרשמו קרא, דכתיב, (ויקרא כ"ד) זהיא בן איש מצרי וג' ושם אמרו שלמית בת דברי למיטה דין. פריה ורביה דכתיב, (שמות א') ובני ישראל פרו וישראל וירבו וג' . ומכל הגוי אסתמרו ישראל. בני ישראל עליו, בני ישראל נפקו, הדא הוא דכתיב ואלה שמות בני ישראל וג' .

וְאֵלֶּה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רבי אלעזר ורבי יוסף הוו אזיли באורה, עד דהוו אזייל, אמר רבי אלעזר לרבי יוסף, אפתח פומך, וינהרין מילך אמר ליה ניחא קמיה דמר, דאשאל מלחה חדא

לשון הקודש

עדות לישראל. עדות לישראל ונדי. ישראל פרו וישראל וירבו וג' . ומכל אלה ואלה שמות בני ישראל. שבטי בני נשמרו ישראל. בני ישראל נברנו - בני ישראל. ובפר אל בני ישראל. אמר תאמיר, ובערבי כתוב והוא בן איש ישראל יצאנו. זהו שבתווב ואלה שמות בני ישראל וג' .

וזאת שמות בני ישראל. רבי אלעזר ורבי יוסף הולכים בקדש. עד שחייב הפתוח, שבתווב (ויקרא כד) והוא בן איש חולכים, אמר רבי אלעזר לרבי יוסף פתח פיך ויאיריו דבריה. אמר לו, נזה למיטה דין. פריה ורביה - שבתווב בני

דְקַשִּׁיא לֵי, הָא שְׁמַעַנָּא מְבוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְהַזָּה
אָמֶר, וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְכָא. פֶל
אַיִנֵן חִילִין וּמְשִׁירִין דְהַזָּו נְחַתֵּין לְגַלוֹתָא בְּהַדִּי
יַעֲקֹב, דְכְתִיב, אַת יַעֲקֹב. מַהוּ דְכְתִיב אִישׁ וּבֵיתוּ
בָאָו. אָמֶר לֵיה, וְדָאי הַבִּי הוּא. אֶלָּא הָא תְּגִינֵן,
פֶל דְמַקְבֵּל מְאַחֲרָא, אֵיתָא בַּיְתָא מְהַזּוֹא דִיחַיב,
וְעַל דָא אִישׁ וּבֵיתוּ בָאָו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (מלכים א', ט) **וַיְהִי כְּכֹלֶת**
שְׁלָמָה לְבִנּוֹת אֶת בֵּית הָ' וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וּגְוֹ'. וְכִי בֵין דָאָמֶר אֶת בֵּית הָ', מַהוּ וְאֶת בֵּית
הַמֶּלֶךְ, אֵי בְּגִין שְׁלָמָה אָתָם, לֹאֹ הַבִּי, אֶלָּא אֶת
בֵּית הָ' דָא בֵּית הַמְּקָדֵשׁ, וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ דָא קְדֵשׁ
הַקָּדְשִׁים.

לשון הקודש

שְׁנַתָּן, וְעַל זֶה אִישׁ וּבֵיתוּ בָאָו
פתח רבי אלעזר ואמר, (מלכים א', ט) **וַיְהִי**
כְּכֹלֶת שְׁלָמָה לְבִנּוֹת אֶת בֵּית הָ' וְאֶת
בֵּית הַמֶּלֶךְ וּגְוֹ'. **וְכִי בֵין שָׁאָמֶר אֶת בֵּית**
הָ', מַה זֶה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ? אִם בְּשִׁבְיַל
יַעֲקֹב. מַה זֶה שְׁבַחוּ עַם יַעֲקֹב, שְׁבַתוּ אֶת
שְׁלָמָה זֶה נָאָמֶר – לֹא בָהּ אֶלָּא בֵּית הָ'
זֶה בֵּית הַמְּקָדֵשׁ, וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ זֶה
קְדֵשׁ הַקָּדְשִׁים.

לִפְנֵי מֶר שָׁאָשָׁאֵל דָבָר אֶחָד שְׁקַשָּׁה לֵי?
גָּרֵי שְׁמַעַתִּי מְהֻטְנוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה שְׁהִי
אָמֶר, וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – יִשְׂרָאֵל
סְכָא, כֶל אֹתָם תִּלּוֹת וּמְחַנּוֹת שְׁהִי
יוֹרְדים לְגַלְוָת עַם יַעֲקֹב, שְׁבַתוּ אֶת
יַעֲקֹב. מַה זֶה שְׁבַחוּ אֶת יַעֲקֹב, שְׁבַתוּ אֶת
אָמֶר לוּ, וְדָאי זֶה בָהּ, אֶלָּא הָרִי שְׁנִינוּ,
פֶל הַמַּקְבֵּל מְאַחֲרָא, הוּא בֵּית לְאוֹתוֹ